

Arrest

nr. 145 751 van 21 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 8 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. VAN DEN BOSSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh. U verklaarde actief te zijn geweest bij de 'Bangladesh National Party' (BNP). Op 1 april 2010 zou er een gevecht zijn geweest tussen de BNP en de 'Awami league' (AL). Hoewel u daarbij niet betrokken was, werd u toch vals beschuldigd van betrokkenheid. De mensen van de AL zouden u valselyk hebben beschuldigd. Nadien kwam de politie u thuis zoeken. U verschuilde zich elders in Bangladesh bij een neef. Maar in juni 2010 ging u terug naar uw winkel in uw geboorteregio. U werd aangevallen en ze lieten u voor dood achter. Echter werd u door mensen van het dorp naar het ziekenhuis gebracht waar u ongeveer vier maanden verbleef. Daarna ging u naar Dhaka van waaruit u Bangladesh verliet op 13 november 2010. U reisde per vliegtuig naar Dubai, van waaruit u naar Europa kwam langs Iran, Turkije, Griekenland en Italië. Op 28 december 2010 vroeg u asiel aan in België. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een geboorteakte

voor, evenals een geboorteakte van uw zoon, een nationaliteitscertificaat, een attest van het ziekenhuis, een brief van uw advocaat, een attest van de BNP, enveloppen en gecertificeerde kopieën van juridische stukken betreffende een valse zaak die tegen u hangende zou zijn. U bent daarnaast in het bezit van verschillende medische stukken die verwijzen naar de operaties die u onderging in België.

Op 9 februari 2012 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas dat u probeerde te ondersteunen met niet- authentieke documenten.

Op 12 januari 2015 werd u gecontroleerd door de Belgische autoriteiten. Daar u zich illegaal in België bevond werd u overgebracht naar een gesloten centrum. Hier diende u op 10 april 2015 een tweede asielaanvraag in. U baseerde zich hierbij op bovenstaand relaas. Daarnaast zou uw vader lastiggevalen worden en zou er een nieuwe aanklacht tegen u ingediend zijn. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een brief van uw ouders, twee partijbrieven, zakelijke papieren, een brief van een visserscomité, juridische documenten, medische documenten van uw vader en een brief van uw Bengaalse advocaat.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, zijnde uw problemen als "BNP"-activist moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Zo werd er tijdens uw eerste asielaanvraag reeds vastgesteld dat uw ingeroepen vrees ongeloofwaardig is en dat u deze ongeloofwaardige vrees probeerde te ondersteunen met duidelijk niet- authentieke documenten. Dat u nu bij uw tweede asielaanvraag verder bouwt op voorgaande beweringen en die nog eens probeert te ondersteunen mits documenten, is weinig ernstig te noemen. Bovendien spreken verschillende van de door u neergelegde documenten u tegen. Zo bleek tijdens uw eerste asielaanvraag dat uw politieke profiel in zoverre het al geloofwaardig was, uiterst beperkt was. Zo zou u een werker zijn voor de partij, maar u zou niet als lid geregistreerd staan en nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige verantwoordelijkheid kende of positie in de partij had. In dit licht is het dan ook bevreemdend dat de twee partijbrieven die u bij uw tweede asielaanvraag neerlegde u niet alleen als partijlid omschrijven, maar u zou ook nog eens een "organising secretary" geweest zijn. Deze vaststelling ondermijnt volledig uw verklaringen en bevestigt nogmaals dat u bij uw asielaanvraag gebruik maakt van niet- authentieke documenten.

Met betrekking tot alle nieuwe documenten die u aanbrengt ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Bengaalse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Reeds bij uw eerste asielaanvraag werd gewezen op de niet- authentieke stukken die u voorlegde. Ook tijdens uw tweede asielaanvraag kunnen bemerkingen gemaakt worden over uw documenten, hetgeen het geloof in de authenticiteit verder ondermijnt. Zo legde u naast uw partijbrieven die reeds eerder werden besproken, ook een brief neer van uw advocaat in Bangladesh, MD. Hedayatul Islam dd. 01/09/2015. Het valt hierbij op dat deze brief woordelijk hetzelfde is (buiten het juridische gedeelte dat over de klacht gaat, zoals artikels) als de brief van uw advocaat, Md. Mazibur Rahman, dd. 10/01/2011, die u tijdens uw eerste asielaanvraag neerlegde. Dit ondermijnt het geloof in de authenticiteit van deze brief. De brief van uw ouders is subjectief van aard en heeft geen sluitende bewijswaarde. De medische attesten van uw vader, in zoverre er geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit, voegen niets toe

aan uw persoonlijke dossier, daar de band tussen uw beweerde problemen en zijn medische profiel niet aangetoond werd. De zakelijke documenten voegen niets toe aan uw dossier en de brief van het visserscomité dient ter ondersteuning van uw ongeloofwaardige relaas, wat logischerwijze nefaste gevolgen heeft voor de betrouwbaarheid van dit attest. In dit licht kan er ook geen geloof worden gehecht aan de "FIR" die het bestaan van een nieuwe aanklacht tegen u zou moeten ondersteunen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond: de betrokkene diende diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9 ter in die alle geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken en dit op 31/12/2013, 06/05/2014, 31/10/2014.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op enkelen motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Verzoekende partij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat de eerste asielaanvraag van verzoekende partij van 28 december 2010 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 februari 2012 werd afgewezen omdat geen enkel geloof kon worden gehecht aan het door verzoekende partij

voorgehouden asielrelaas, meer in het bijzonder aan haar politieke engagement voor de BNP en de problemen die zij hierdoor kreeg in haar land van herkomst. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 80 835 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 8 mei 2012. Verzoekende partij diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar tweede asielaanvraag steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar eerste asielaanvraag, meer bepaald de problemen omwille van haar politieke engagement. Ter ondersteuning van haar huidige asielaanvraag worden door verzoekende partij enkele nieuwe documenten bijgebracht.

2.2.4. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

In haar verzoekschrift brengt verzoekende partij geen argumenten aan die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen.

Waar verzoekende partij in haar verweer op summiere wijze de door haar voorgehouden problemen in haar land van herkomst herneemt, oordeelt de Raad dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Met betrekking tot het verweer van verzoekende partij dat *“verwerende partij op geen enkel ogenblik heeft bewezen dat de door haar voorgelegde attesten ‘vals’ zouden zijn”* stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij in desbetreffend betoog er ten onrechte van uit blijkt te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* oordeelde verwerende partij op goede gronden dat de neergelegde documenten van verzoekende partij onvoldoende waarborgen bieden inzake authenticiteit. In de bestreden beslissing wordt duidelijk toegelicht op welke gronden verwerende partij tot haar besluit komt, onder meer op basis van de vaststelling dat de twee partijbrieven inhoudelijk strijdig zijn aan het voorgehouden asielrelaas, dat beide brieven van de advocaten woordelijk identiek zijn, dat een brief van de eigen ouders niet als objectieve informatie kan worden beschouwd en dat het medisch attest van de vader geen band aantoonde tussen de beweerdde problemen en het medisch profiel. Aan desbetreffende stukken, die gelet op voorgaande vaststellingen geen enkele waarborg bieden inzake authenticiteit, dient dan ook iedere bewijswaarde te worden ontzegd. De Raad benadrukt in dit verband nog, zoals ook terecht verwezen door verwerende partij, dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te

herstellen. Dat verwerende partij de 'valsheid' van de documenten had moeten bewijzen, kan dan ook door de Raad niet worden gevolgd.

De opmerking van verzoekende partij dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de huidige politieke situatie in Bangladesh tussen de BNP en de AL en hiertoe verwijst naar de site <http://www.mo.be/analyse/politiek-geweld-bangladesh-laait-opnieuw-op> kan door de Raad evenmin worden gevolgd. Door de Raad kan immers niet worden ingezien waarom verwerende partij diende rekening te houden met de huidige politieke situatie in Bangladesh nu aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas, in het bijzonder haar beweerde politiek engagement en de daaruit gevolgde problemen in haar land van herkomst, geen geloof kan worden gehecht. Verder maakt verzoekende partij niet duidelijk dat het "opnieuw oploeiende politiek geweld in Bangladesh" een situatie betreft bepaald bij artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, meer bepaald een toestand van willekeurig geweld in geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, die voor haar een reëel risico uitmaakt op het lopen van ernstige schade. Verzoekende partij toont niet aan dat er heden in Bangladesh een dergelijke situatie heerst zoals voorzien bij voormeld artikel.

Waar verzoekende partij ten slotte nog verwijst naar de negatieve reisadviezen van Nederland betreffend Bangladesh wijst de Raad erop dat een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van het betreffende land, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoekende partij die wel deze nationaliteit hebben en vandaar afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoekende partij verwijst is *in casu* irrelevant daar het niet slaat op de concrete situatie van verzoekende partij, doch slechts bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van Bangladesh (RvS 25 september 2007, nr. 174.848; RvS 25 september 2007, nr. 174.843).

2.2.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.6. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

J. BIEBAUT